ŞAKA

— Şu kuzu gibi kız, dördüncü nişanlısından da ayrılmış ..
— Belli olmaz karıcığım, Karamanın koyunu. sonra çıkar oyunu derler...

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

Erkek — Merak etme... Babama mektup yazdım, bir haftaya kadar para gelir..

Kadın — Öyle ise bir hafta sonra buluşuruz sevgilim!..

İstasyon memuru — Haydi bayım, elinizi biraz çabuk tutunuz, tren kalkıyor!...

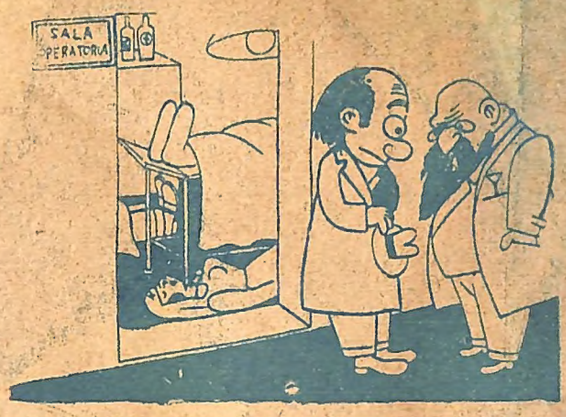

— Zavallı hemşire, ameliyattan sonra birdenbire bayıldı..

— Fazla kloroformdan mı?..

— Hayır, hastanın midesini dikerken bileziğini içerde unutmuş!...

— Aman anne.. misafirlikte mütemadiyen pot kırdın, o kadar kaşlarını çattım, farkına varmadın!...

— İyi amma kızım, sen de kaşlarına kalem çekmeği unutmuştun..

— Nişanlından ayrıldığın halde sana aldığı kürkü niçin iade etmiyorsun..

— Gayet tabii, nişanlımdan ayrıldım amma, kürkümden ayrılmak istemiyorum..

Sene: 5, Cilt: 9, No. 213

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:

İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 364
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 28 İkinciteşrin 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

KURBANLIKLAR ARASINDA

Bayram, malûm ya... Şık bir genç bayanla yaşlıca bir bay dolaşıyorlar. Burma burma boynuzlu, ipek gibi tüylü, kınalı koçlardan, cılız kuzulara kadar türlü türlü kurbanlıklar... Bay soruyor:

— Hangisini istersin alalım?

Bayan koçu işaret ediyor:

— ...mul.

★

İki genç ve şık dilber konuşuyorlar:

— Bu bayram kurbanın yok mu?

— Çok!, Ama hepsi süt kuzusu!.

★

Bay, evde soruyor:

— Bu yıl kurbanlık alacak mıyız şekerim?

Bayan cevap veriyor:

— Tabiî.. Bir astragan manto...

★

KURBAN BAYRAMINDA:

— Bak bak, hülü dünya birbirini yiyor..
— Çok şükür, biz sadece kurban eti yiyoruz.

MENSUCAT ve SABUN

İki memur, bayram üstü dertleşiyorlardı. Biri, gözleri parlıyarak:

— Bak, bak, dedi, memurlara mensucat ve sabun verilecekmiş...

Öbürü, küskün küskün kaşlarını çattı:

— Nasıl olsa setri avret edecek kadar elbisemiz var. O mensucatla sabunu saklanacak, örtülecek ayıbı, temizlenecek kiri olan muhtekirlere versinler...

Evvelki memur neşeyle güldü:

— Başa mı çıkar yahu? Alimallah memlekette sabun kıtlığı başlar. Sen yine dua et de bize versinler!

★

GİRENLER, GİRMİYENLER

Üniversiteye giren talebe ile giremiyen talebenin dedikodusu aldı, yürüdü. Hâlâ sürüp gidiyor. Halbuki mesele gayet basit; giremiyenlerin durumunu anlamak için girenlerin kurumuna şöyle bir bakmak kâfi!..

★

BİR YANGIN HABERİ

Bu hafta İstanbulun Şişli semtinde esrarengiz bir yangın haberi verildi. Tabiî esrarengizliği bize göre değil. Çünkü biz hususî istihbaratımızla meseleyi kökünden halletik. Evvelâ, hâdise bir değil, ikidir.

Birincisi, bir şoför sevgilisini bıçaklamış, kadın:

— Yetişin, yandım, yanıyorum!

Diye feryada başlayınca itfaiye yetişmiş, fakat biçarenin ateşini söndürememişlerdir.

İkincisi, Bayan Neclâ'nın âşıkı Ebedhayran içinin ateşinden kerem gibi yanmağa başlamış, itfaiye yetişinceye kadar ateş saçağı sardığından kendisi kurtarılamamıştır

★

FİAT DÜŞÜKLÜĞÜ

Artık ihtikârın can çekiştiğine şüphe yok. Zeytinyağı fiyatları 171 kuruş olarak tesbit edilir edilmez kendiliğinden daha aşağılara düştü ve 165 kuruştan satış normal sayıldı. Pirinç Ankarada 90 kuruşa düşmüş. Bütün bu düşmeler sonunda şüphesiz başı yarılacak kimseler vardır. Fakat bizce mühim olan lekeli humma soyundan ihtikâr illetinin artık hummasını kaybetmesi. Fiyat düşüklüğü, tıpkı hararet düşüklüğü gibi, gittikçe normal dereceye yaklaşıyor. Hemen Hüda cümleye şifalar ihsan ede.

★

SAHTE MEMURLAR

Son günlerde kendilerine sahte memur süsü verenler çoğaldı. Tabiî bunlar derhal ele geçiyorlar. İnşallah cezayı sezalarını da bulurlar.

Fakat beni meraka düşüren nokta başka. Ne diye o adamlar kendilerine memur süsü veriyorlar? İkramiye lâfını duydular da ondan mı dersiniz? Yoksa memurlara verilecek öteberiden faydalanmak için mi?

★

MALÎ YIL

Biliyorsunuz elbet... Malî yıl değişiyor. Evli barklı iki arkadaş Felâtun Beyle Râkım Efendi, bu meseleyi konuşuyorlardı. Felâtun sordu:

— Ne olacak yani? Değişen malî yılın kime ne faydası olacak?

Râkım Efendi izah etti:

— Mîrim, malî yılın yıl başına gelmesi demek senenin altı ay küçülmesi demektir. Şimdi anladın mı bu küçülmeden kimlerin kâr edeceğini?

— Yooo!..

— Kadınlar yahu!. Yaşları altı ay geriliyecek!..

Şakacı

ŞAP ve ŞEKER

KURBANLIKLAR

Yetiş imdadımıza sulh-ü sükûnet perisi,
Harbi kurban edelim, bayrama şükran olsun!
Düşsün artık şu fiyatlar yeni baştan, ne çıkar,
Bârî vurguncu bu yıl millete kurban olsun!

Deli Derviş

— Bu sene kış çok olacak galiba!..
— Takvimde mi yazıyor?..
— Yok canım, kömürcünün suratına baksana.. Ağzı kulaklarına varıyor..

Sene: 5, Cilt: 9, No. 213

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:

İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 364
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 28 İkinciteşrin 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

KURBANLIKLAR ARASINDA

Bayram, malûm ya... Şık bir genç bayanla yaşlıca bir bay dolaşıyorlar. Burma burma boynuzlu, ipek gibi tüylü, kınalı koçlardan, cılız kuzulara kadar türlü türlü kurbanlıklar... Bay soruyor:

— Hangisini istersin alalım?

Bayan koçu işaret ediyor:

[illegible]nu!.

★

İki genç ve şık dilber konuşuyorlar:

— Bu bayram kurbanın yok mu?

— Çok!. Ama hepsi süt kuzusu!.

★

Bay, evde soruyor:

— Bu yıl kurbanlık alacak mıyız şekerim?

Bayan cevap veriyor:

— Tabiî.. Bir astragan manto...

★

KURBAN BAYRAMINDA:

— Bak bak, hülü dünya birbirini yiyor..
— Çok şükür, biz sadece kurban eti yiyoruz.

Yer Altı Yollarında

[İstanbulun Üsküdar semtinde, yerin altında birtakım yollar keşfedildi. Bu yolların ne olduğu hakkında kulağı delik arkadaşımızı erbabının fikirlerini almağa yolladık. Cevaplarını neşrediyoruz:]

●

BAY KALDIRIM MÜHENDİSİ :

Kendisine müracaat ettiğim Bay Kıldırım Mühendisi beni şüphe ile süzdü:

— Sahi mi?

— Sahı ya...

— Vah vah.. Ben ki bu kadar yıldır İstanbul sokaklarında sürter dururdum, hâlâ böyle bir yeraltı yolu keşfedememiştim. Kim bulmuş?

— Bir takım çoluk çocuk...

— Öyleyse yalandır. Çocuklar Amerikan filimlerine özenmiş olacaklar.

●

MEKTUPÇU OSMAN ERGİN'İN FİKİRLERİ :

Osman Ergin'i makamında yakaladım:

—Ne dersiniz yeraltı yollarına üstad?

Dedim. Mahmur mahmur gülümsedi:

— Ne diyelim? Her şey mümkündür...

— Peki amma, zatiâliniz bir şehirci, belediyeci sıfatile bu yeraltı yolları hakkında biraz malûmat...

Sözümü kesti:

— Sen ne diyorsun bayım. biz İstanbulun yer üstündeki yollarile bile başa çıkamıyoruz, yer altındakilerini ne bilelim?

●

ARKEOLOG BOSSERT'İN DÜŞÜNCESİ :

Ordinaryüs Profesör Her Doktor Arkeolog Bay Bossert önünde bir Üsküdar haritası bir de şehir rehberi, düşünüp duruyordu.

— Hocam, dedim, mahut yollar hakkında malûmat almağa geldim.

— Hangi yollar, şu Üsküdardakiler mi?

— Evet, hani çocuklar keşfetmiş, gazeteciler resmini çekmiş...

— Evet amma, sizin benden çok bilginiz var o yolda...

— Kızımı medhetmek gibi olmasın amma kardeş, sinema, moda nedir bilmez, ne verirlerse, ne getirirlerse onunla kanaat eder.

— Aman hemşire, öyle ise bir doktora gösterin.. Kadınlığından şüpheye başladım...

— Ne zamana ait acaba sizce bu yollar?

— Ne bileyim? Üç yüz yıl mı desem, üç bin yıl mı desem... Getirin bir kere göreyim şu yolları da ondan sonra kat'î bir şey söylerim...

●

MİMAR SEDAT ÇETİNTAŞ :

Daha ben ağzımı açmadan söze başladı:

— Biliyorum. Üsküdardaki yeraltı yolları. Sabahtanberi gelen otuz dördüncü gazetecisiniz. Otuz dördüncü defa tekrarlayayım: Bu yollar eskidir. Tarihî kıymeti haizdir. Mutlaka Mimar Sinanındır. Başkasının olsa zaten tanıyamam. Sonra efendime söyliyeyim, karışıklığına bakarsan, küçükken kâğıt üzerinde oynardık hani, su yollarına benziyor...

●

SAMİ BOYAR :

Müzeler eski müdürü Ali Sami Boyar'ı gördüm:

— Vallahi kardeşim, dedi, o yol pek bir çıkar yola benzemiyor. Ben de gördüm resmini...

MEZARLIK BEKÇİSİ ABDULLAH ÇAVUŞ :

Karacaahmet bekçilerinden Abdullah Çavuş, telefonla şu malûmatı verdi:

— Bu yollar doğru bir yol değildir... Allah şaşırtmasın bir kere insanı. Yolunu şaşıran düşer hani o cehennem kuyusuna.. Ben görürüm yoldan çıkmışları, gelirler mezarlıklara... Yapmıştır o hangisi bir eski mimar, mezar çukurları diye o hendekleri...

Geveze

— Caddeler eskiden bu kadar kalabalık değildi, şehrin nüfusu mu arttı?

— Oturacak yerler pahalı da, piyasaya rağbet çoğaldı..

BELEDİYE APARTIMAN SAHİPLERİNİ KALORİFER YAKMAYA MECBUR TUTTU — [Gazetelerden]

— Hayret!.. Sizin kaloriferler ne kadar çok yanıyor..

— Tabiî.. mal sahibinin yüreği de beraber yanıyor da ondan!.

Nelerden Usandım?..

Yazan: Necdet Rüştü EFE

— 1 —

Danslı çaydan usandım-..
Süslü baydan usandım!..
Cendere makinesi
Tramvaydan usandım ..
İzdihamda küfürden,
ve kalaydan usandım!..
Muhtekirin yuttuğu
Fazla paydan usandım!..
Kurnazdan, yalancıdan
Ve kanaydan usandım!.
Sulhün yapılacağı
Çıkmaz aydan usandım!..

— 2 —

Usandım ihtikârdan:
Yüzde iki yüz kârdan!..
Erkeğe top attıran
Şık, müsrif kadınlardan!..
Bize çivi kestiren
Kömürsüz kışta kardan!..
«Hırsız», «alçak» denince
Akla gelen «tüccar» dan!..
Süs uğrunda kızların
Bastıkları mantardan!..
Hepsi de çiçek oldu,
Hak saklasın nazardan!..

— 3 —

Bıktım usandım aman:
Herkes yazıyor roman!..
Palavra okumaya
Halk nasıl bulur zaman?..
Mecmua çıkarıyor
Beş yaşında toraman!..
Hele âşıklar oldu
Birer kanlı kahraman!..
Bıçakları çekince
Dinlemezler, din, iman!..
On beş sene yiyince
Oluyorlar süt liman!..

— 4 —

Süs.. bu lâftan usandım,
Bu israftan usandım!..
Ayni söz duyuluyor
Her taraftan: usandım!..
Halk diyor: malsız kiler.
bomboş raftan usandım!..
Ahaliyi aldatan
Bu esnaftan usandım!..
Az ceza verilerek
Suçu aftan usandım!..
Gösterilen merhamet
Ve insaftan usandım!..

— 5 —

Usandım şaheserden:
Mantarlar bitti yerden!..
Şaştım: bu kadar üstad
Bilmem fışkırdı nerden?..
Usandım Stadyomda
Her maç döğüşenlerden!..
Vefa, Galatasaray,
Beşiktaş ve Fenerden!..
Nasıl usanılırsa
Tifodan ve kanserden.
İşte öyle usandım
Ben revüden konserden!..

— 6 —

Bıktım ya Resulâllah;
Soyulduk akşam, sabah:
Bu yoksul ahaliye
Tüccar giydirdi külâh!..
Kara borsa işliyor
Hırsızlık oldu mübah!..
Kanuna omuz vurdu
Mürtekip denen küstah!
Bağırdık: Muhtekire
İdamdır keskin silâh!..
İş idare edildi
Nasihatla.. Maşallah!..

Necdet Rüştü EFE

Nelerden Usandım?..

Yazan: Necdet Rüştü EFE

— 1 —

Danslı çaydan usandım-..
Süslü baydan usandım!..
Cendere makinesi
Tramvaydan usandım ..
İzdihamda küfürden,
ve kalaydan usandım!..
Muhtekirin yuttuğu
Fazla paydan usandım!..
Kurnazdan, yalancıdan
Ve kanaydan usandım!.
Sulhün yapılacağı
Çıkmaz aydan usandım!..

— 2 —

Usandım ihtikârdan:
Yüzde iki yüz kârdan!..
Erkeğe top attıran
Şık, müsrif kadınlardan!..
Bize çivi kestiren
Kömürsüz kışta kardan!..
«Hırsız», «alçak» denince
Akla gelen «tüccar» dan!..
Süs uğrunda kızların
Bastıkları mantardan!..
Hepsi de çiçek oldu,
Hak saklasın nazardan!..

— 3 —

Bıktım usandım aman:
Herkes yazıyor roman!..
Palavra okumaya
Halk nasıl bulur zaman?..
Mecmua çıkarıyor
Beş yaşında toraman!..
Hele âşıklar oldu
Birer kanlı kahraman!..
Bıçakları çekince
Dinlemezler, din, iman!..
On beş sene yiyince
Oluyorlar süt liman!..

— 4 —

Süs.. bu lâftan usandım,
Bu israftan usandım!..
Ayni söz duyuluyor
Her taraftan: usandım!..
Halk diyor: malsız kiler.
bomboş raftan usandım!..
Ahaliyi aldatan
Bu esnaftan usandım!..
Az ceza verilerek
Suçu aftan usandım!..
Gösterilen merhamet
Ve insaftan usandım!..

— 5 —

Usandım şaheserden:
Mantarlar bitti yerden!..
Şaştım: bu kadar üstad
Bilmem fışkırdı nerden?..
Usandım Stadyomda
Her maç döğüşenlerden!..
Vefa, Galatasaray,
Beşiktaş ve Fenerden!..
Nasıl usanılırsa
Tifodan ve kanserden.
İşte öyle usandım
Ben revüden konserden!..

— 6 —

Bıktım ya Resulâllah;
Soyulduk akşam, sabah:
Bu yoksul ahaliye
Tüccar giydirdi külâh!..
Kara borsa işliyor
Hırsızlık oldu mübah!..
Kanuna omuz vurdu
Mürtekip denen küstah!
Bağırdık: Muhtekire
İdamdır keskin silâh!..
İş idare edildi
Nasihatla.. Maşallah!..

Necdet Rüştü EFE

Kadın — Bu bayram yalnız bir kurban mı alacağız?..
Erkek — Yooo... Ben de varım ya karıcığım-..

BAYRAM ŞAKALARI

— Aaa... koşun çocuklar karşıki komşu kestiği kurbanın etini dağıtıyor..

— Sen de bu bayram bir şey kestin mi?..

— Evet, üç aydır para alamadığım müşterilerimin hesabını kestim..

HİKÂYE:

KURNAZ KOCA

Yazan: Cemil Cahit CEM

Doğrusu o akşam mükemmel eğlendikti. Arada bir felekten, daha doğrusu kaşık düşmanından bir gün çalmak, hiç de fena olmuyor. Bizim Şükrü nereden bulmuşsa bulmuş, nefis bir sarışın yakalamış. Bana kaç gündür:

— İllâki sen de gel.. seni pek merak ediyor.. hikâyelerini okurmuş da..

Diyip duruyordu. Nasıl gidersin? Bizimki fevkalâde kıskançtır. Sonra bana etmediğini komaz!

— Canım, dedi, bir gecelik için bir şey uyduruverirsin!.. Araba dolusu martaval yazıyorsun da, karını inandıracak yalan mı yok?

Hâsılı ne söyledimse dinletemedim ve çaresiz, bir hafta evvelinden karıyı hazırlamaya başladık...

— Muhakkak benim de gitmem lâzımmış!.. Mühim bir konuşma olacakmış da... Yeni bir gazete mi tesis edeceklermiş, neymiş!..

Ferihanın kaşları havalandı. Arap rakamlarının seksen sekizine, gözleri de elli beşine benzedi.

— Neymiş? Kimmiş? Nereye çağırıyorlarmış?.. diye bir nefeste sordu.

— Efendim, bizim Şükrü var ya.. Sonra Necmi Rıza da, Orhan Ural da gelecekmiş de.. Gündelik bir mizah gazetesi mi kurulacakmış, neymiş... Bir akşam matbaada oturup kafa kafaya verip şöyle bir...

— Gündüzü çuvala mı tıkmışlar? diye sözümü kesti.

— Gündüz, gelen giden çok oluyor da hani... Onun için cumartesi akşamı matbaaya gel dediler.

— Hem de cumartesi akşamı!.. Kaça kadar sürecekmiş bu?..

— Eh.. Sabaha kadar sürmez ya.. erken erken dönerim inşallah!..

* * *

Ve nihayet o akşam Şükrü ile buluştuktan sonra sarışına uğradık. Nereye mereye derken Taksim gazinosuna girdik... Arkasından da paviyona indik. Dans mı istersin, içki mi ararsın... Sapsarı bir gece geçirdik vesselâm...

— Taksi durak yerlerine birer şikâyet kutusu yaptırılmış?.

— Kutunun lâfı mı olur bayım, birer anbar yaptırılmalı...

Apartımanın kapısından girince saatime baktım. İki buçuk olmuş. Tıpış tıpış yatak odasına doğruluyordum ki bir de ne göreyim? Kapının altından ışık sızmıyor mu? Eyvah!. Bizimki uyanık galiba... Saati geriye alsam mı? Uyanıksa para etmez... Gece masasının üstünde de saat var. Benim sessizce kapıyı açmama vakit kalmadı. Kanat şarkkadak arkasına dayandı ve karımın şimşek çakan gözlerinden yıldırımlar yağmaya başladı:

— Neredeydin? dedi.

— İşte söyledimdi ya şekerim!.. Hani Şükrü, Necmi, filân... Toplandık işte!..

— Yaaa?.. Nerede toplandınız iki gözüm?..

— İşte cicim matbaada... Ankara caddesinde dairei mahsusa hani...

— Dairei mahsusa ha!.. diye âdeta yüzüme tükürdü. Dairei mahsusa... Belediye gazinosunun paviyonu mu imiş bu dairei mahsusa?.. Sarışın bir bayan mı imiş Necmi Rıza?..

Vay babam vay!.. Nereden öğrenmiş bunları yahu?

— A!.. E vallahi tuhafsın... Ayol sor istersen telefonu aç da Şükrü'ye...

— Ne olacak? Meyhanecinin şahidi de bozacıdır helbette...

— Yahu vallahi.. billâhi...

— Sus diyorum sana!.. Ya-

BAYRAM ŞAKALARI

— Sizin evde de bir şey kesiliyor mu kardeş?..
— Evet, arasıra havagazi ile sular kesiliyor..

— Ne kadar zengin gazinocudur, fakat kurbanını kendi kesip kendi yüzüyor...
— Ne yapsın dostum, meslek alışkanlığı!..

lancı, edepsiz, düzenbaz!. Hı, hı, hı...

Ve yatağa kapanıp da hüngür hüngür ağlamaya başlamasın mı? Ne yaparsın şimdi?..

Serde hikâyecilik olmasa halim dumandır. O haftaki Şaka için bir mevzu tasarlamıştım. «Kurnaz Koca» adlı bir hikâye olacaktı. Benimkine benzer bir vaziyette bir koca var da... Benimki kadar işkilli bir halde evine dönünce bir de bakıyor ki karısı her şeyi öğrenmiş... Kavganın ortalık yerinde bağırıveriyor: «Aman cüzdanımı kaybettim. Herhalde beni konferanstan getiren otomobilde kaldı.» ve karısı ile birlikte karakola koşup haber vermeği kararlaştırıyorlar. Kadın hazırlanırken koca, aşağıya iniyor. İlk geçen taksinin şoförüne cüzdanını vererek on papel de bahşiş sıkıştırdıktan sonra: «Hazret, diyor, bu cüzdanı hemen karakola götür ve filânca yerdeki filân klüpten çıkan bir bay unuttu arabamda, de...». O sırada kadın iniyor, birlikte karakola gelip cüzdanı buluyorlar. Ve ayrıca adamın, sahiden filânca klüpte İdare Heyeti içtimaında olduğunu da öğrenmiş oluyorlar...»

Yapar mısın yaparsın! Birdenbire:

— Eyvah! dedim, benim cüzdan yok..

Karımın ağlaması, şıppadak kesilivermişti.

— Çok para varmıydı içinde? diye sordu.

— Ne diyorsun?.. Senin manto parası, ay sonuna kadarki idaremiz, hep içindeydi. Gördün mü başımıza geleni?.. İnsanda akıl koymuyorsunuz ki... Otomobilde «acaba karım geciktiğime kızar mı?» diye düşünürken unutmuş olacağım zahir...

— Benim manto parası da mı oradaydı? Eh, ilâhi bir şeycikler demem... Kalk, çabuk karakola gidelim..

— Haydi ben seni aşağıda bekliyorum. Hazırlan da in!..

Ya taksi maksi geçmezse diye ödüm patlıyordu amma tam ben kaldırıma çıkarken, bir tanesini yakalamak mümkün oldu.

— Aman şoför kardeş. Al şu cüzdanı!.. Al sana da on papel... Götür cüzdanı, hemen bizim karakola bırak ve Ankara caddesinde binen bir bayın arabanda unuttuğunu söyle!..

Şoför evvelâ garipseyecek oldu amma, kısaca anlatınca güldü:

— Olur be ağabey! dedi. Hep erkeğiz, birbirimize yardım etmezsek?..

— Bize iki kılıç balığı ile hesabı getir..
— Evvelâ hesabı getireyim de kılıç balığı sonra gelsin bayım.. korkarım bir kaza çıkar..

Karım kaldırıma geldiği zaman, araba çoktan gözden kaybolmuştu.

Hızlı hızlı karakola yöneldik. Yolda bizimki:

— Ne bileyim? diyordu. Sen gelmeden yarım saat evvel telefon çaldı. Birisi bana, hanımefendi bu akşam zevciniz bayın yanında Taksim paviyonuna getirdiği sarışın bayan, cidden fevkalâde...

Dedi.

Karanlıkta nasıl sarardığımı Allaha şükür göremedi.

— Vay namussuz, alçak, rezil, müfteri...

Diye, ne kadar içimden küfür ettiğimi tahmin edersiniz.

Karakola varınca, ben dışarıda kalmayı daha ihtiyatlı telâkki ettim. İçine emniyet gelsin diye Ferihaya:

— Sen gir cüzdanı al!.. Ben burada beklerim.. dedim.

Gitti. On dakika sonra da döndü.

— Ne olmuş?.. Getirmiş mi şoför? Ne demiş?

— Getirmiş!. Ankara caddesinden binen bir bay unuttu arabamda bunu!.. demiş..

— İçindekiler tamam mı bâri karıcığım?

Feriha buz gibi bir eda ile gözlerime baktı:

— Tamam! dedi. Bütün evrak yerinde. Benim manto parası, sonra yüz on lira... Bir de Taksim Belediye gazinosunun elli iki liralık hesap puslası!...

— ?!...

Cemil Cahit CEM

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Feridun ES ★★

— 27 —

Mektup postaya verildi.

Ve bundan sonra tahammül edilmez bir bekleme faslı başladı.

***

Facia hiç ümit edilmiyen bir zamanda oldu.

O günü kocası son derecede ısrar ederek kendisini dışarıda biraz dolaşmağa göndermişti.

Hakikaten de Rezzan belki bir aydanberi açık havaya çıkmış değildi. Lâkin kısa bir gezinti - uzun zamandanberi havaya alışmadığı için - onu âdeta sersemletmişti. Sonra içinde tuhaf bir ezinti vardı. Kocası bu sabah ona neden:

— İstanbula acaba bir telgraf mı çeksek?.. Muhakkak birisini ve mümkün olduğu kadar çabuk gönderseler... demişti.

Sonra karısının meraklı bakışları karşısında hasta şunları ilâve etmeğe mecbur olmuştu:

— Hesapları görmeğe sabırsızlanıyorum da... Ertuğrul'a bir telgraf çekmek fena olmıyacak sanırım. Becerikli çocuktur. Gençtir. Atlar, gelir.

Hastada âdeta birisini yalnız bırakmaktan korkan bir hal vardı. Kar gezintisinde bunları düşünürken Rezzan fena fena düşüncelere dalıyordu.

Lâkin kocasını bugün her zamankinden hattâ daha iyice bırakmıştı. Maamafih dışarıda fazla kalamadı. Ve hemen otele döndü.

***

Büyük kapının yanında metr-dotel telâş içinde ve ellerini uğuşturarak yanına yaklaştı.

— Madam!.. dedi.

Sesinde bir facia vardı. Ve büyük bir tereddüt içinde idi, tekrarladı:

— Madam, sizin için bir başka daire hazırlattık!..

Rezzan şaşkın sordu:

— Sebep?..

Metr-dotel şaşırdı:

— Sebep!.. Sebep!.. Mösyönün orada biraz yalnız kalması lâzım da!.. Doktorlar kendisini hiç kimsenin görmemesini kat'i surette söylediler!..

— Lâkin anlamıyorum... Anlayamıyorum... Bir dakika ben kocamı göreyim de... Sonra konuşuruz:

— Fakat madam, pek rica ederim. Doktorlar kat'i olarak hastanın kimse tarafından görülmemesini söylediler...

Metr-dotel onu asansöre soktu. Kendisi de içeri girdi. Ve Rezzanı başka bir katta indirdi. Başka bir dairenin kapısını açtı. Burada öteki dairenin kasveti yoktu. Perdeler açık pembe renkte idi. Möbleler pembe, yatak örtüsü gayet hafif pembe... Rezzanın yeni dairesinde her şey insana ümit veriyordu. Lâkin o ümitlerden fersahlarca uzakta bulunuyordu.

İçinde müthiş bir sıkıntı, bir korkaklık hissi vardı. Sanki gönlünde bir ölü yatıyor gibi idi. Kocasını görmek için önüne geçilmez bir arzu duyuyordu.

Onu sadece görmek istiyordu. Konuşmasa da olabilirdi. Sesini işitmek, henüz dünyada olduğunu görmek... İşte o kadar!..

Kapı açılıyor. Otelin müdürü yanında iri yarı bir ihtiyarla beraber içeri giriyor...

Otel müdürü, her zamanki neşeli insan değildir. O daha ziyade şu anda «iyi bir adam» dı. Müşkül mevkide, tereddüt içinde, ne söyliyeceğini bilmiyen bir insandı.

Yanındaki iri yarı ihtiyara gelince... O kocasının eski bir arkadaşı «Kau-Kav» şirketinin müşterek iş yaptığı büyük bir bankanın umum müdürü Mösyö Felisiyen'di. Ve şu esnada M. Felisiyen son derece müteessir görünüyordu.

İki erkek: «Sen söyle!» gibi birbirlerine bakıştılar. Ve Rezzan her şeyi anlar gibi oluyor ve ağlıyor!..

Mösyö Felisiyen ayrılırken:

— Madam emirlerinizi şeref bilirim... Zavallı Ferhat tâ kollejden arkadaşımdı... diyor..

***

Bir haftadanberi İsviçre toprakları üstünde yabancı tayyareler geçtiği için her taraf kapkaranlıktır... Zaman zaman alârm işareti veriliyor. Ve şehrin elektriği umumî merkezden kesiliyor. Maamafih bu hiç kimsenin eğlenmesine mâni değildir. Barlar tıklım tıklım doludur.

Otelin üst katında, büyük bir salonda siyahlar giyinmiş, hafif sarışın bir kadın!.. Bir haftadanberi İsviçre dağlarında yapayalnız kalan Rezzan...

Dışarıda acı acı canavar düdükleri ötüyor. kalın perdeler sıkı sıkı kapalı... Gümüş kalın bir şamdanda - elektrikler kesilmiş olduğu için - titrek bir mum yanıyor.

Uzaklarda, kocaman bir odada, canavar düdüklerinin sesleri arasında bu yalnız kadının saçları, mum ışığında bir altın köpüğü gibi göz alıyor... Gurbetteki kadına, dışarıdaki düdükler bir şey hatırlatıyor.. Bir yaz günü... İstanbulu... Çamlıcayı... O zaman çalan canavar düdüklerini... Havada açılan, minimini beyaz şemsiyeler halindeki bulutcukları... Rütubetli, nem kokan, karanlık, tabiî bir mağara!.. Ve yanında bir delikanlı!.. Bir sevgili çocuk!.. Sonra ona buradan kendi elile yazdığı mektup!.. Belki de şu esnada Ertuğrul yolda idi... Ne kadar garip bir vaziyet.

Otel odalarında ona ne kadar içten ihtiyacı vardı. Onu nasıl bekliyordu?!..

Dışarıda canavar düdüklerinin sesleri çoğalıyor. Tayyare motörlerinin gürültüleri işitiliyor..

***

Kapı vuruldu.

Rezzan ürperdi. Çünkü otelde ona karşı daima hürmetle karışık bir şefkat gösteriyorlardı. Öyle olur olmaz şeyler için kendisini, rahatsız etmeblerdi. Herhalde bir şeyler vardı.

— Giriniz!.. dedi.

Bütün varlığı gözleşmiş bir halde kapıya bakıyordu. Buradan içeriye acaba kim girecekti?..

Bir anda aklından bir hesap yaptı. Mektubu yazdığı zamanı hatırladı. Bugün Ertuğrul buraya gelebilirdi.

«Giriniz!.» dediği halde henüz kapı açılmamıştı. Sözünü tekrarladı.

Bu sefer kapı yavaşça açıldı. Otelin kat garsonu girdi. Elinde bir tepsi olduğu halde Rezzana yaklaştı:

— Size bir mektup madam!..

Uzandı. Mektubu aldı. O kadar heyecanlı idi ki, belki gayri tabiî bir şey yaparım düşüncesile garsonun dışarıya çıkmasını bekledi. Çocuk gidince mektupla birlikte mumun yanına sokuldu. Zarfın üstüne baktı. Türk pulu ve İstanbul damgası!..

Zarfın kenarın da «Kau - Kah» firmasının ismi!.. Mektup şirketten geliyordu. Günlerdenberi «karanlıkta bekleme» nin belki de son dakikaları... Lâkin Rezzanın elleri titriyor. İstanbuldan gelen mektubu bir türlü açamıyor... Yalnız ona ümitle bakıyor. Bu mektupta güneşli bir havada bıraktığı İstanbulun mavi sesi var sanki... Belki de Ertuğrulun buraya doğru hareketini bildiren satırlar...

Nihayet her şeye rağmen büyük bir enerji ile zarfı yırtıyor. Mektup, umum müdür muavinindendir ve henüz Ferhadın ölümünü bilmedikleri için ona hitaben yazılmıştır. Rezzan şu satırları okuyor:

«Muhterem efendim,

Oraya gelmesini bildirdiğiniz müdür muavinlerimizden B. Ertuğrul senelik iznini kullanmaktadır. kendisi bir aylık mezuniyetten istifade etmeği düşünmüş ve yine şirket memurlarından, eski kâtibenizle evlenmiştir. Genç evliler balaylarını yani bierr aylık tatillerini geçirmek maksadile meçhul bir yere gitmişlerdir. Rahatsız edilmemek için adres de bırakmamışlardır. Bu itibarla iki gün sonra hesapları, evrakı hâmilen bendeniz oraya hareket ediyorum. Derin hürmetlerimi takdim ederim efendim..»

Rezzan durdu. Mum bitmeğe yüz tutmuştu.

Nefesi kesiliyordu. Kendi kendine kuvvet vermek için mırıldandı:

— Metin ol kızım... Kuvvetli ol 71 Rezzan!..

Dışarıda canavar düdükleri yabancı tayyarelerin başka ufuklara uçtuklarını ve tehlikenin uzaklaştığını anlatmak için artık kesik kesik çalıyorlardı. (İkinciteşrin — 1944)

S O N

Yeni Roman Yıldızlarımızdan

NECRET SALİH KURDAKUL

Yepyeni bir eser verdi.

ÜÇ BÜYÜK AŞK

İnsanın başına gelebilecek türlü felâketlerin ne olduğunu, seven bir gencin neler yapabileceğini siz, ancak bu romanı okumakla öğrenebilirsiniz. Bu kitap sizin romanınızdır. Onu muhakkak okuyunuz.

(Bugün Çıktı)

Fiatı: 140 Kuruş

AHMET SAİDOĞLU KİTABEVİ

İst. Cağaloğlu yokuşu No. 17/1.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini nilere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

Bahçekapı SALİH NECATİ ismine dikkat.

Şimdiye kadar okuduğunuz romanların en meraklısı ve en heyecanlısı

DEFİNE ADASI

•

Meşhur İngiliz muharriri

STEVENSON'un

bütün dünya dillerine çevrilen bu şaheseri bir kaç defa filme alınmış ve bütün dünya dillerine çevrilmiştir.

•

Tarehanemiz tarafından aslındaki güzel resimlerle pek nefis bir surette basılan bu eseri okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

Fiatı 1 Liradır.

Bütün kitapçılarımızda ve bayilerimizde bulunur.

Define Adası Romanının resimlerinden

10 SENE GENÇLEŞME

Meşhur bir cild mütehassısının bu şayanı hayret keşfinden istifade ediniz: "Biocel" tabir edilen kıymetli bir gençlik unsuru; Şimdi yegâne cild gıdası olan Penbe renkteki Tokalon kreminde mevcuttur Akşamları yatmazdan evvel kullanınız. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Sabahları da (Yağsız) beyaz renkteki Tokalon kremini sürünüz. Bu sayede cildiniz taze, nermin ve kadife gibi yumuşak bir hal alacaktır.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU

Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz.

Tokalon servisi Posta kutusu. 622, İstanbul

BİR HAKİKAT

Parlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır. Bunun için, Saat alacağınız zaman tereddüdsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık, Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser.

İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

244

7000 SENE EVVEL

Meşur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, miladdan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldani medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir

TARİHTEN ÇİZGİLER

(İktibas hakkı mahfuzdur)

MAHALLE KAHVESİNİN ÖNÜNDE DEDİKODU...

Yaşlı hanım — Sağınıza solunuza bakmadan yürüyün kızlar... Yüreğim ağzıma gelecek! Rahmetli efendi mahalle kahvesinin önünden besmelesiz geçilmez derdi!.. Rabbim korusun.. külhanbeyler saldırır da kaçırırmış!.. Bakın bakın şu kara sakallısı bana nasıl göz ediyor!..

Erkekler — Şu arkadakiler bizim Evkaf Müdürünün haremleri değil mi? İkisi de maşallah gül gibi geçiniyormuş!

» — Geçinip geçinmediklerini bilmem amma, imamın oğlu arka kapıdan eve dahil olduğu dillerde destan!..

» — Koca pinpon deeee... Şarkısı bile çıktı!..

» — Bey baba bir racon keseyim mi? Arkadan gelen yeşil çarşaflı altı aydır beni yakıp kavuruyor.. Dünyanın tulumbaları bir araya gelseler yine içimin ateşini söndüremez...

FAZLA ŞİSMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERİ

Mide ve Barsakların Muntazam Çalışmasını Temin Eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumi Neşriyat Müdürü: E. [illegible] Uzman.

Hamlıdır yılı: Ahmet Sait Matbaası.